sygn. akt: **D 3/24**

ORZECZENIE

dnia (...) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Paweł Strzelec**
Sędziowie: radca prawny **Grzegorz Koksanowicz - sprawozdawca**
radca prawny **Marek Kulik**

Protokolant Joanna Kowalska

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Pauliny Bartoszcze Savci**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r. sprawy **radcy prawnego** (…) **(nr wpisu** (…)**)**, córki (…), ur. (…)r.w (…)
obwinionej o to, że:
w okresie od (…)r. do (…)r. będąc pełnomocnikiem Skarżącej zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, nieterminowo i nierzetelnie, unikała kontaktów z Klientem i nie informowała Klienta o stanie sprawy,

- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 i art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. (dalej „KERP")

I. Uznaje obwinioną **radcę prawnego** (…) winną tego, że:

w okresie od (…)r. do (…)r. będąc pełnomocnikiem Skarżącej zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, nieterminowo i nierzetelnie, unikała kontaktów z Klientem i nie informowała Klienta o stanie sprawy,

- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 499 ze zm.) w zw. z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP")

II. Za czyn wymieniony w punkcie I niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 4.515 zł (słownie: cztery tysiące pięćset piętnaście złotych 00/100).

III. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionej radcy prawnego (…) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.056,80 zł (słownie: dwa tysiące pięćdziesiąt sześć złotych 80/00).

Przewodniczący Członkowie

…… …….. ……..……..……..

r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Grzegorz Koksanowicz r.pr. Marek Kulik

sygn. akt D 3/24

UZASADNIENIE

Wnioskiem o ukaranie z dnia (…)r. (sygn. akt RD (…)) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o ukaranie radcy prawnego (…)obwinionej o to, że w okresie od (…)r. do (…) r. będąc pełnomocnikiem Skarżącej zachowywała się w sposób godzący w zasady etyki zawodowej radcy prawnego tj. wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności, która jest wymagana od radcy prawnego, powoli, nieterminowo i nierzetelnie, unikała kontaktów z Klientem i nie informowała Klienta o stanie sprawy, - tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 i art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (dalej „KERP").

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sądy Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej: Okręgowy Sąd Dyscyplinarny) ustalił, co następuje:

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie doręczono skargę z dnia (…)r. p. (…) (dalej „Skarżąca") na postępowanie radcy prawnego (…) (k. (…)). Pismem z dnia (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wezwał Skarżącą do uzupełnienia braków formalnych Skargi (k. (…)). Skarga została uzupełniona pismem z dnia (…) r. (otrzymano w dniu (…)r.) (k. (…)). Skarżąca w ww. Skardze wskazała, że w (…)r. otrzymała ofertę, a w (…) r. podpisała umowę ze spółką (…). na prowadzenie sprawy przeciwko bankowi (…)Po otrzymaniu informacji, że spółka (…)jest w upadłości, wypowiedziała umowę spółce i zawarła umowę z radcą prawnym (…), która była prawnikiem zatrudnionym w spółce. W dniu (…)r. Skarżąca uiściła opłatę za pozew, natomiast sprawa została skierowana do sądu dopiero (…)r. i toczyła się pod sygn. akt (…)przed Sądem Okręgowym w (…). Skarżąca wskazała, że radca prawny czekała ze złożeniem pozwu prawie rok, o czym Skarżąca nie była informowana. Wskazała też, że do (…)r. miała bezpośredni kontakt z radcą prawnym, ale był to kontakt wyłącznie ze strony Skarżącej. Skarżąca stwierdziła, że od radcy prawnego nie dostawała bieżących informacji na temat toczącego się postępowania. Dopiero w (…)r., dzień przed ogłoszeniem wyroku Sądu I instancji, radca prawny skontaktowała się ze Skarżącą w kwestii ugody zaproponowanej przez pełnomocnika banku. Skarżąca wyraziła zgodę, ale posiedzenie na którym miała zostać zawarta ugoda zostało przeniesione na (…) r.

Od tego czasu pomimo wielu prób Skarżącej nie udało skontaktować się z radcą prawnym. W (…)r. Skarżąca została pozwana przez bank o bezumowne korzystanie z kapitału. Jako, że Skarżącej nie udało skontaktować się z radcą prawnym, Skarżąca skontaktowała się z pracownikiem kancelarii i przesłała pozew wraz z pełnomocnictwem do prowadzenia drugiej sprawy. Skarżąca ponownie skontaktowała się z pracownikiem kancelarii i otrzymała informację, że samodzielnie Skarżąca może sprawdzać postępy w sprawie. Skarżąca otrzymała także instrukcję jak założyć konto na portalu sądowym. Po otrzymaniu dostępu do portalu sądowego, Skarżąca znalazła postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie o sygn. akt (…)z dnia (…)r. Skarżąca zarzuciła radcy prawnemu, że do dnia złożenia Skargi nie została przez kancelarię poinformowana o umorzeniu postępowania. Nikt ze Skarżącą nie konsultował zawieszenia jej sprawy na zgodny wniosek stron, na co Skarżąca nigdy nie wyraziłaby zgody. Skarżąca wskazała, że mimo uiszczenia opłaty pozew został złożony dopiero prawie po roku. Skarżąca nie wiedziała, że pozew nie został złożony w terminie wynikającym z oferty – tj. 3,4 miesięcy. Skarżąca wskazała, że po pozwaniu przez bank, bez jej wiedzy i zgody został złożony pozew wzajemny. Podkreśliła, że czuje się oszukana przez kancelarię, ponieważ w (…)r. dostała informację, że sprawa została przeniesiona z (…)do (…), natomiast nie otrzymała żadnej informacji o umorzeniu postępowania.

Pismem z dnia (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wezwał radcę prawnego do ustosunkowania się do treści Skargi (k. (…)). W odpowiedzi na powyższe radca prawny przedłożyła zwolnienie lekarskie (k. (…)i k. (…)), nie ustosunkowując się merytorycznie do treści Skargi. W dniu (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie ponownie wezwał radcę prawnego do ustosunkowania się do treści Skargi (k. (…)). Mimo prawidłowego odbioru korespondencji (k. (…)), radca prawny nie ustosunkował się do jej treści.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, że Skarżąca zawarła umowę z (…)po czym umowę rozwiązała i zawarła umowę o świadczenie pomocy prawnej z radcą prawnym (…) (k. (…)). Skarżąca udzieliła pełnomocnictwa radcy prawnemu w (…) r. (k. (…)). Skarżąca uiściła opłatę wstępną wynikającą z umowy. Sprawa przeciwko (…)toczyła się pod sygn. akt (…)przed Sądem Okręgowym w (…). Na rozprawie w dniu (…) r. obecni pełnomocnicy wnieśli o zawieszenie postępowania na zgodny wniosek (k. (…)). W dniu (…)r. Sąd Okręgowy w (…) umorzył postępowanie w sprawie wobec spóźnionego wniosku Skarżącej o podjęcie postępowania w sprawie (k. (…)). Wniosek został spóźniony z winy radcy prawnego (k. (…)v i k. (…)). O umorzeniu postępowania Skarżąca dowiedziała się z portalu sądowego w (…)r. (k. (…)v). W

(…)r. Skarżąca udzieliła pełnomocnictwa radcy prawnemu do reprezentowania Skarżącej w sprawie z powództwa banku (k. (…)). Pismem z dnia (…)r. radca prawny złożyła odpowiedź na pozew wraz z pozwem wzajemnym (k. (…) in.). Pozew wzajemny został opłacony przez radcę prawnego (k. (…)). Jak wynika z korespondencji e-mail z dnia (…)r. w ocenie radcy prawnego jedyną formą prowadzenia sprawy i naprawienia błędu radcy prawnego (w zakresie umorzenia postępowania) było złożenie pozwu wzajemnego, w ten sposób możliwe było dalsze prowadzenie postępowania w zakresie nieważności umowy (k. (…)). Skarżąca wezwała radcę prawnego do zwrotu kwoty (…)zł (k. (…)). W dniu (…)r. radca prawny zwróciła Skarżącej kwotę (…)zł tytułem uiszczonych opłat (k. (…)).

Przechodząc do oceny zachowania Obwinionego radcy prawnego (…)**w ramach ustalonego stanu faktycznego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do następujących wniosków:**

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, że Obwiniona winna jest popełnienia zarzucanego we wniosku o ukaranie z dnia (…)r. (sygn. akt RD (…)) przewinienia dyscyplinarnego. W świetle zgromadzonego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że Obwiniona przyjęła od Skarżącej p. (…)pełnomocnictwo oraz zawarła umowę o świadczeniu pomocy prawnej. Przedmiotem umowy było reprezentowanie Skarżącej w sprawie przeciwko (…).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela stanowisko Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego zawarte w w/w wniosku o ukaranie, że Obwiana radca prawny (…) prowadząc sprawę wykonywała czynności zawodowe niesumiennie oraz bez należytej staranności. Nagannie ocenić należy zarówno terminy podejmowania konkretnych czynności w ramach prowadzonej sprawy jak również fakt nieinformowania mocodawcy o bieżącym stanie sprawy. Szczególnie naganne zachowanie Obwinionej polegało na dopuszczeniu do umorzenia postępowania w sprawie prowadzonej pod sygnaturą (…)przed Sądem Okręgowym w (…) na skutek spóźnionego wniosku o jego podjęcie. Wyjaśnienia Obwinionej odnośnie do tego faktu zawarte w informacji mailowej (k. (…)v i k. (…)) nie usprawiedliwiają zaniechania tej czynności. Błąd w obliczeniu terminu jaki miała popełnić aplikantka pracująca w kancelarii nie zwalnia radcy prawnego od odpowiedzialności za zarzucany delikt dyscyplinarny. Przyjęcie zlecenia prowadzenia sprawy rodzi po stronie radcy prawnego obowiązek podejmowania czynności zawodowych rzetelnie, uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, co wynika z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu

Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.). W świetle postanowień art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego czynności te winny być wykonywane sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. Ponadto radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony, w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych, chyba że klient wyrazi zgodę na odstąpienie od tego obowiązku (art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego).

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz wobec przyznania się Obwinionej do popełnienia zarzucanego jej czynu, wina Obwinionej nie budzi wątpliwości. Wątpliwości nie budzą także okoliczności jego popełnienia. Radca prawny podejmując się świadczenia pomocy prawnej wobec klienta winien działać zgodnie ze złożonym ślubowaniem, respektując postanowienia KERP. Nie ulega wątpliwości, że Obwiniona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona zarzucanego jej deliktu dyscyplinarnego opisanego w wyżej przywołanych przepisach. Z uwagi na okoliczność, że Obwinioną i Pokrzywdzoną łączyła umowa obejmująca wykonanie określonych czynności procesowych, i że Obwiniona, dysponując należytymi kwalifikacjami miała świadomość obowiązku ich wykonania, należy uznać, że r. pr. (…)działała umyślnie, naruszając obowiązek wykonywania obowiązków zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Jako osoba wykonująca zawód radcy prawnego miała świadomość ciążących na niej obowiązków wynikających z art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Wymierzając karę Obwinionej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze, że czyn został popełniony w związku z wykonywaniem czynności zawodowych. Sprzeniewierzenie się obowiązkowi starannego i sumiennego wykonywania czynności zawodowych miało charakter umyślny. Popełnienie czynu w związku z wykonywaniem czynności zawodowych stanowi istotną okoliczność obciążającą przy wymiarze kary. Na korzyść Obwinionej przemawia natomiast przyznanie się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożenie wniosku o dobrowolne poddanie się karze, dotychczasowa niekaralność dyscyplinarna oraz okoliczność zwrotu pokrzywdzonej opłaty wstępnej w wysokości (…)zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że adekwatną karą dla Obwinionej będzie kara pieniężna orzeczona w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązująca w dacie popełnienia czynu tj. w kwocie 4.515 złotych. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego kara ta stanowi adekwatną reakcję dyscyplinarną za przypisany jej czyn. Sama kara pieniężna w

wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie przewinienia dyscyplinarnego, tj. 4.515 złotych, zdaniem Sądu, nie jest szczególnie surowa ale sprawiedliwa – zarówno w kontekście przypisanego przewinienia, jak też na tle ustawowych granic wymiaru sankcji określonych w art. 65 ust. 1 ust. 2ba ustawy o radcach prawnych. Zgodnie bowiem z powołanym przepisem karę pieniężną wymierza się w granicach od półtorakrotności do dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Wymierzając Obwinionej powyższą karę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę zarówno rodzaj jak i ciężar naruszonych obowiązków.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzona kara jest adekwatna do wagi i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez Obwinioną przewinienia dyscyplinarnego. W ocenie Sądu kara ta spełni swoją funkcję w zakresie prewencji indywidualnej oraz generalnej i spowoduje, że Obwiniona w przyszłości będzie przestrzegać zasad deontologii zawodowej oraz nie popełni przewinienia dyscyplinarnego. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przywołanych w sentencji przepisów.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący	Członkowie	
……	……..…	…….
r.pr. Paweł Strzelec	r.pr. Grzegorz Koksanowicz	r.pr. Marek Kulik